

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . 8 рублів
або 16 франків
Поодиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Квасний овоч.

Біблійні слова, що лихе дерево може дати лише лихий овоч, справджують ся на політиці наших «народовців». Хиткість їх провідників в основних народних та політичних справах, змінчивість ріжних програм після кождочасного «сконсолідованого» союзника виходить на велику некористь вже не партії, яко такої, але цілого нашого народного життя. Для інформації наших читачів дозволимо собі навести тут допис з Тернополя до «Громадского Голосу». З неї виходить ясно, хто в Тернопільщині скористав з нової консолідації народовців з радикалами, а хто лишив ся в дураках.

Ще не затерло ся вражінє з послїдних зборів філії Просьвіти, котрі виказали яку роботу роблять наші пап-отці, що репрезентують ядро т. зв. «народовців»; ще не забулисьмо справозданя з діяльности тих людей, котру висказують слова: «виділ філії Просьвіти не робив нічого»; ще не прогомонїли шкандали, які викликали отці духовні проти радикалів, а вже маємо нову подію, котра ситуацію в Тернопільщині зовсім вяснила і ствердила, що одиноку рачію бути має у нас партія радикальна; що се одинока партія, котра щось робить і котрій виключно о добро народа ходить, а не о які небудь иньші приміром личні згляди.

Подією того були збори Подільської Ради.

Політичне се товариство, в руках кацапів під проводом о. А. Миновича, зрадника при послїдних виборах до ради державної, за час свого два чи три-літнього урядованя (хоч статут каже що року новий виділ вибирати), ні один раз, ні одним ділом, ні одним словечком не проявило своєю істнованя і своєю невздержностю та агітацією о. Миновича дозволило на вибір до парламенту ц. к. фізика, котрий з гори заявив, що буде стояти по сторонї правительства. А та заслуга о. Миновича перед староством заключила дружбу межі кацапами і ц. к. властями, до того степеня, що присутній на зборах ко-

місар дозволив о. Миновичеві на вслякого рода надужитя підчас зборів. І так збори були нелегальні, бо не зістали на 14 день наперед оголошені, як се виразно наказує статут. На зборах членів товариства були і брали уділ в голосованю не-члени, при чім однак селянам-радикалам о. Минович і з ним ц. к. комісар заборонили бути присутними підчас зборів, але ціла ватага повнолітних і неповнолітних хлопів березовецьких, багато попів, котрі не є членами Под. Ради, могли бути присутними і голосувати — на о. Миновича. Сего їм ні о. Минович ні п. комісар не заборонив?

Дружба межі Подільскою радою, зглядно кацапами, котрі єї взяли в свої руки і ц. к. правительством заключена! Весели ся, Русе! Ось твої заступники і кандидати на послів при найблизших виборах!

Нігде ще не бачили ми такого шкандалу, такої партійної ненависти і такого корчемного захованя, як між самими отцями духовними на сих зборах. В своїм політичнім рефераті (коли калужу з болота можемо назвати рефератом!) хотів о. Минович доказати заслуги священства для нашого народу, а потім ні сіло ні пало напав на народовців і так зїздив Романчука, що сердезі мабуть ніколи не довелось таких любих слів почути! Виказував, що Романчук аж три рази зміняв політику і зраджував свій нарід, кричав: «і сему Романчукови тепер знов до політики братись?! він знов має стати на чолі партії?! Панове, хочете нової партії?» — «Ні, не хочемо! Ганьба Романчукови! Сором! Сумно!» заревіли зганячі о. Миновича при супроводі оо. Курдидиків, Микитків і т. д.!

Єму в відповідь забрав слово о. Цурковский в обороні Романчука і народовців. А коли тільки зачав говорити — повстав страшний лемент і крик, сто разів більший ніж тоді, коли на зборах філії «Просьвіти» попи хотіли радикала закрити! Тверді отченьки під проводом о. Курдидика почали до свого товариша в реверенді приговорювати так, що всіх перекричали: «Най буде тихо! най дурпиць не говорять! Відобрати єму голос!» і т. д., а вірні їх овечки за чесним приміром своїх пастирів до о. Цур-

ковского кинулись: «Тихо будьте, ми не хочемо Романчука, не хочемо нової партії!» Один, мабуть вихованок о. Миновича, так кричав, кидав ся і не дав ся втихомирити, що аж ц. к. комісар мусів своєї поваги ужити, розуміє ся зі всяким пошанованєм для ученика о. Миновича. А всечеснійший отець Курдидик так заховував ся, що нічим німецькі і ческі послї в парламенті при нім, так, що о. В. Громницкий порадив єму: «Отче, скидаймо реверенди, та на кулаки ліпше буде!» — Се була бй найвластивіша робота для о. Курдидика! — Се попи межі собою! Се пошанованє власної гідности перед людьми, перед своїми парохіянами!

Вибори до виділу тревали більше як годину, а відбували ся в такім спокою і порядку, що той, хто з боку стояв, мусів запитати: Чи сї люди мають розуму бодай стілько, кілько чотиролїтна дитина? Парляментаризм на найвищим розвитку!

Головою політичного товариства, котре має вести нарід, котре має боронити прав і інтересів Руси, котре репрезентувати має політичне жите Русинів Поділя, став москальофіль, правительственный, той що зрадив народню справу при послїдних виборах — о. А. Минович. До виділу віїшли самі кацапи, сторонники о. Миновича, вибрані членами і нечленами, а також і о. В. Громницкий, котрому ґратуємомо чесної кумпанї, тай єго засад і консеквенції!

Ось маємо і відповідь на третє питанє: Які вигляди має в Тернопільщині національно-демократична партія? — Ніякі! У нас так діло стоїть. Всю роботу роблять лише радикали. Они скликають віча, довірочні збори по селах, закладають і підтримують читальні, уряджують відчити, займають ся громадскими справами і т. д.

Попри них істнує на показ партія москальофільска, котра складає ся з оо. Миновича, Курдидиків, Микитків, Ясеницьких, з двох сіл а то: Кутковець і Березовиці, і котра тепер захопила знов у свої руки «Подільську Раду». Ті люди не роблять зовсім нічо; їм ходить о їх личні цілі, они тепер ідуть в згоді з ц. к. жандармами і вибирають ц. к. послів, а при найблизших

2

ГЕНРИК ІВЗЕН.

Як ми мертві воскреснемо.

(Далі).

ПРОФЕСОР РУБЕК

говорить далі

— І як жінка професора дістала гарну хату — прости — чудову, хотів я сказати, і віллю над тавніцьким озером, де всьо було устроєне як найкраще. — Так, можу сказати Майо, що за красно і за багато. І місяця кілько там було! Ми не потрібували доптати собі по пятах.

МАЯ

байдужно.

Ні, ні, ні, — місяця було там багато —

ПРОФЕСОР РУБЕК.

А далі увійшла ти взагалі в краці і ширші відносини. В більше образованє окруженє, ніж те, до якого ти привикла дома.

МАЯ

дивить ся на нього.

Ну так, то після тебе я змінила ся?

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Таки справді, Майо.

МАЯ.

Лише я? А тутешні люди ні?

ПРОФЕСОР РУБЕК.

О так, вони також, — щось троха. Ввічливішими вони не стали цілком. Сього не хочу заперечити.

МАЯ.

І я так думаю.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Знавш, що нагадуєть ся мені, коли придивлюю ся житю тутешніх мешканців?

МАЯ.

Не знаю. Що?

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Нагадуєть ся мені та ніч, коли ми їхали сюди залізницею —

МАЯ.

Але-ж ти спав у поїзді.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Не так цілком. Я закріпачував, як було

тихо на тих численних малих стаціях. Я чув тишину, — як ти тепер, Майо —

МАЯ.

Гм, — як, знаю.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

І я догадав ся, що ми минули вже границю. І ми були справді дома. Бо на всіх тих малих стаціях спинисвав ся поїзд, хоч руху не було ніякого.

МАЯ.

А чому-ж він спинював ся, коли не було нікого?

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Не знаю. Ані один подорожний не всів, ані висів. Але поїзд стояв мимо того довго, без кінця. І я чув, як на кожній стації ходило двох людей сюди й туди по пероні, — один з них тримав ліхтарню в руці, і вони розмавляли зі собою в ночі про ніщо, придавленим, беззвучним голосом.

МАЯ.

Розумієть ся. Все ходить там двох людей сюди то туди і розмавляють зі собою —

виборах їх провідники мають також намір стати ц. к. послами.

«Народовців» так зв. у нас нема; і про таку партію в Тернопільщині бесіди нема, а тим самим і нема поля для нової рускої партії, бо роботу і ясні провідні принципи дають лише радикали, о. В. Громницький — той потрапить зі всіма їти (тільки не з радикалами!)

Масте панове політики львівські примір вашої тактики: «Часове полученє і порозумінє нової партії з москальофілами для побореня спільного противника». Гарні ваші союзники!

Політичний устрій Фінляндії.

(Далі).

Засідання кожної верстви відбувають ся окремо від других верств, навіть в різних будинках: шляхецтво засідає в рицарському домі, пншні-ж верстви в домі сойма. Всі стани народу засідають одночасно і порядок доклада діла установлюєть ся по згоді ландмаршала з тальманами, секретарем крестьянської верстви і представителями чинів, по два від кожної, таким робом, що в всіх верствах одночасно рішають ся одні й ті самі діла. Кожна верства сповіщає других про своє рішенє. По згоді всі чини збирають ся в однім місци для сукупної ради про загальні діла, але без права постанови рішеня. Рішенє постановлюєть ся кожкою верствою в особливім засіданю і без дальших обмірковань. Все соймове ділопреозводство лежить на комісіях, котрі складають ся з рівного числа заступників від кожної верстви. На кожному періодичнім соймі, в протязі восьми днів з його відкритя, неперемінно закладають ся п'ять спільних комісій:

а) законів — задля обміркованя проєктів виданя, зміни, поясненя або скасованя основних законів, а також спільних державних, карних, церковних і морських законів;

б) економічна — по ділам громадського хозяйства краю і всяких належачих сюди закладів і законів;

в) статна — для вишукуваня нових коштів задля потреб края, а також для контролі, як були опотреблені оссїгновки, назначені для визначної мети на останнім соймі;

г) надзвичайних податків — для розкладня дочасних податків;

д) банкова — для провірки управліня фінляндського банку.

Перші три комісії складають ся з 16 членів, а дві останні з 12 членів, порівну назначених з кожної верстви через електорів. По потребам комісій склад їх може бути побільшеним. Крім сих п'яти обовязкових комісій, вер-

стви можуть назначати ще й інші для обміркованя виникавших питань. На надзвичайному-ж соймові складають ся комісії тільки потрібні по характеру діл.

Діла в соймі починають ся по предложеню царя, уряду, або членів сойма. Уряд предкладає законопроєкти, котрі земські чини обсуджують, члени-ж сойма можуть предлагати петиції перед урядом про ріжні заходи і внесеня про установленє, зміну і скасованє таких загальних законів, рішенє котрих залежить від сукупної згоди царя з земськими чинами, за виключенєм основних, або законів про організацію сухопутних і морських військових сил, а також законів про пресу. Петиції і внесеня можуть бути внесені не пізнійше як до 14 днів з відкритя сойма.

Державні поданя, поставлені внесеня поперед усього обмірковують ся комісіями, а потім уже передають ся на обрану в загальних зборах верств; петиції-ж можуть бути відкинєні і без передачі в комісії. Таким робом предметом дійсного обміркуваня в загальних зібранях верств є тільки рішеня комісій. Питаня на голосованє ставлять ся так, щоб можна було одповісти одним словом або «еґе», або «ні». Подача голосів робить ся за помочю білетів, на котрих надруковано «еґе» або «ні». Щоб не було рівности голосів, президент перед рахунком білетів одкладає один і розкриває його після рахунку; сей білет рішає діло, як що білєти розділились рівно. Одноголосне рішенє 4 верств безумовно потрібне тільки для виданя, відміни, полишеня або скасованя основного закону, а також задля установленя надзвичайного податку. Як не всі верстви згодять ся відносно установленя такого податку, то питанє передаєть ся комісії *надзвичайних податків*, побільшеної до 60 членів, по 15 з кожної верстви. Рішенє $\frac{2}{3}$ голосів сеї комісії признаєть ся за рішенє сойма. По іншим ділам потрібно згідне рішенє тільки трох верств, коти такої більшости немає, то предложєне лічить ся одмовлєним.

(Далі буде).

Д О П И С Ь

З під Старого Самбора.

(голодовий тиф, наші школи і наші порядки).

Минулий рік був для наших дрібних хліборобів троха ласкавіший, як літа давнійші, бо в тім році всеж зародила потроха бараболя, тай збіже дописало троха ліпше, як давнійше. Однак помимо того в самбірських горах, помежи нашим народом, страшно тісно та бідно; суть села, з котрих п'ятнистий тиф не вилазить помимо того, що наші боягузи-ескуляни всякими способами старають ся єго викурити розличними медикаментами. Але він зачав ся під сам ніс Старо-самбірського староства до Посади і господарує собі між хрещеним народом, як у своїй власній хаті та не хоче рушити ся з неї уже 5 місяць. Наша єрархія повітова мало що собі з того робить, бо нам здає ся, що ціла єї робота кінчить ся на тім, коли від часу до часу, через вікно до хати, в котрій бунує тиф, загляне син Ескуляна, або видасть ся сьвященикови порученя ховати помершого без всяких похоронних обрядів.

Але правда! Був, здає ся, делегат нашого powiat-у на Посаді, щоби розглянути ся, чи може голод не став ся причиною того хлопського лиха. Однак по довгих трудах дійшов до того непохитного переконаня, що хлопси на Посаді мають ся добре і їм нічого більше не хибує, хіба соловейкового молочка. Тимчасом, коли споглянемо на тих нуждарів, то справді аж за серце стискає. Рідко котрий з них має куєничок хліба та деяку огортку. Зарібку не ма, на горах засіяний овес ледви уродить брат брата, а той олій, що нуждарі розносять у піст по селах посторонних, ледви дасть «тільки зиску, що в писку».

А прецьв коби тільки трошечка більше доброї волі і серця до нашого народа, то безперечно можна би дуже легко помочи тим бідакам. Я вкажу тільки на тоті прекрасні лози, котри засаджені береги Дністра та дерево, що то ним покриті підсамбірські горбки. Нема кому тільки навчити того бідного хлопа, щоби взяв ся за той цінний материял, та з него стрібував дещо виробити потрібного для людей. Школи, школи треба народови, а він певно не буде пух

голоду, бо на хліб заробить собі руками, та не буде спускати ся тільки на каменисту рілю, котра звичайно не заплатить єму навіть за працю.

Алеж бо то у нас і школи! гей, гей, певно таких нема на цілому сьвіту. Возьмім, тільки Старий-Самбір. Ся повітова підгірська столиця числить після послїдньої конскрипції 3350 душ. З того 2250 є душ руских; на рєшту складають ся Поляки і Жиди, хотий єї остатні при громадських виборах ідуть все з рускими міщанами. Мені здає ся, навіть під бісурманом основуючи школу, установили би у ній викладову мову тоту, котрою послугує ся така переважаюча більшість населєня. У нас інакше. У нас най чорт побере просьвіту, добро народу, цілє школи, коби тільки шовінізм на верха! В Старім-Самборі викладовою мовою язык польський, а рускої мови учить учителька, що ледви-ледви навчила ся від дїтий троха по руски.

Є собі у нашій просторії Голодомеріє гр. В..., про котрого багато і тепер пише ся по газетах, як про знаного, славного політика та мужа державного. В добрах того графа був ревноий, трудячий учитель-Русин управителем школи. Учитель сей щирий народовець, з ясным поглядом на справи національні, з виділовим іспитом, не хотів їти на руку панови графови та бути єго попихачем при всяких виборах. За се удостоїв ся такої значної нагороди, що єго, управителя школи, перенесли на посаду молодшого учителя з пенсією 450 зр. річно. І на тім видержано єго кругло два літа. І у нас нема людей, щоби таким панам втерли троха роїв, колиж який соціальний демаґог виступить з рекрїмаціями на ту тему, тоді кричать, що наша хата запалилась, бо комусь захотїло ся вимести з неї сьміте! Тож не даймо випереджувати себе у таких справах.

В тих днях в Хирівскім заведеню відбували ся реколекції для наших панів, котрих на се богоудне діло зїхались, щось над 30. О чім тамки роздумувано, про се нам байдуже; — але цікава річ, що на тих реколекциях думано і про нашу «Просьвіту», якби єї вислати на тамтої сьвіт між усонших, бо ломано собі голову над тим, чи не можна би відобрати єї соймової запомоги за се, що она у своїм видавництві подала, будьтоби колишні пани в розпорєних хлопських черевах грїли собі на польованю ноги. Не буду боронити «Просьвиту», єї діяльність сама най за себе говорить, але згадаю про добрий та много значучий для нас знак, що Хирівскі вітці духовні були за тим, щоби відобрата запомогу «Просьвіті», та дати єї одному москвофільському видавництву. Хороша річ! Здає ся через таке богоудне діло хочуть сповнити бажанє великого пани та навернути на унію цілий просторий Схід?...

З ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

До делеґацій вибрані з галицких послів: Яворский, Дідушицкий, Козловский, Поповский, Вайсель, Абрагамович, а з руских послів пос. Вагнянин.

На послїднім засіданю ради державної полагоджено справу податкових улекшень для Триєсту, та увільненя від податку трийцять міліонової позички міста Відня на будову електричної стачії. Над зміною параґрафів 59. і 60. закона промислового вивязала ся довга дискусія, якої не покінчено, бо не стало би часу для всіх записаних бесідників. Міністер справедливости відповидав на інтерпеляцію в справі Стїллера з Кракова, засудженого воєнним судом, а міністер залізниць в справі відносин на полудневій залізницї. На сїм перервано наради і президент пожелав палаті веселих сьвят, заявляючи при сїм, що про речинєць слїдуєчого засіданя повідомить листовно членів палати.

В угорскім соймі відповів міністер торговлі на інтерпеляцію в справі нафтового картелю, що від р. 1893, рівночасно з наглим зростом продукції нафти в Авєтрії, угорска продукція зменьшила ся значно. Угорскі фабрики не можуть видержати конкуренції з австрійськими а особливо з галицким нафтовим промислом. В додатку, коли ціни в Авєтрії пішли до гори, в Угорщині спали на долину. Ситуація стала безвихідною, тому не диво, що серед таких відносин фабриканти утворили картель. Міністер не боронить картелїв, але сих відносин не може мінити. Відповідь прийняв сойм до відомости.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

— Про віщо.

Його голос оживляєть ся.

Але підожди-но до завтра. Мати мемо тут у пристані великий, вигідний парохід. Підемо на поклад і поїдемо докола побережа, все далі на північ, — аж до ледяного моря.

МАЯ.

Але тоді не будеш бачити землі і житя. А ти хотів як-раз сього.

ПРОФЕСОР РУБЕК

коротко, нерадо.

Я вже бачив більше; як треба.

МАЯ.

Гадаєш, що подорож по морю вплине кориснійше?

ПРОФЕСОР РУБЕК.

В кождім разі се буде зміна.

МАЯ.

Так, так, коли лише тобі се зробить добре —

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Мені? Добре? Але-ж, пробі, мені віщо не бракує.

МАЯ

встає і їде до нього.

Навпаки, тобі бракує щось, Рубек. Ти сам мусиш відчувати се найліпше.

(Далі буде).

В російській міністерстві внутрішніх справ креовано посаду другого помічника міністра і повірено єї сенаторови П. Н. Дурново-му. Поручення сего становиска Дурново-му означає зможене поліційної системи в Росії. Петра Николаевича іменовано директором департаменту поліції в часі, коли Александер III. вступив на престол, та намірив викорипити нігілізм. На становиску володів він через цілих десять літ міністерством внутрішніх діл. Опісля удав ся до Парижа, щоб мов то студіювати устрій парискої поліції, а на ділі, аби наглядати за російськими емігрантами. Він випрацював нові міри осторожности для удержання спокою та порядку в державі, а всі вони носили характер строгих репресалій. Він зреформував також петербурську поліцію, яка під его проводом стала поводити ся з безпримірною суворостю. Навіть в сенаті, куди єго покликано в р. 1893, проводив Дурново розправу про державні злочини з неумопимою строгостію. Тож єго поворот до міністерства внутрішніх діл заповідає єру деспотизма.

Вже вчера донесли телеграми, що з Петербурга вислано тайні поручення до мобілізації полудиевої Росії. Нині приносять дріт телеграфу потвердженє тих поголосок, та нові дані, які вказують на мобілізацію Росії против Туреччини. Росія наміряє зажадати від Туреччини місце на углеву стацію на острові Лемнос, Імари, або Митілене та концесію на залізні дороги в Малій Азії. Свої жаданя наміряє підперти рівночасним зброєм своїх оружних сил.

З Каїра доносять, що тамошнє населенє покидає вже анти-англійське успособленє під вражінєм подій в полудневій Африці. Після дещи бюра Райтера Кедив видав письмо до дімісованих офіцірів, в яким повідомляє їх формально про страту рангі та ордерів, бо через своє поведенє они стягнули нечесть на військо. Кедив додає при тім, що він завсїгди буде придержувати ся строгих средств для удержання дисципліни у війську.

НОВИНКИ.

— В справі іменована суфрагана для львівського митрополита доносить «Галичанин», що на днях вислано предложенє до Відня. Пропоновані на суфрагана суть: др. Бартошевский, др. Комарницький, др. Людкевич з Перемишля і о. Філяс, містоігумен і настоятель парохії в Дрогобичі.

— В справі еміграційного руху на Буковині. В Чернівцях відбула ся дня 9. с. м. анкета, яка нараджувала ся над средствами против еміграції буковинських селян. Нарадами проводив президент краю бар. Вугуїгійон, а яко члени засїдали делегати: буковинського Виділу краєвого, товариства краєвої просвіти і торговельної палати, посли до сойму краєвого і до державної ради з повітів, де еміграція найбільше розгорїлась, та старости з Черновця, Кіцманя, Серету і Вижиці. — Анкета застановляла ся передовсім над питанєм, чи еміграційний рух треба уважати за того рода неприродне явище, що зі сторо чи держави і краю мусить ся примінити надзвичайні средства, чтобы єї повздержати? Дискусія над сим питанєм дала можливість членам анкети основно висказати свої уваги і погляди на еміграцію і представити єї причини. Вислідом нарад було, що еміграцію належить уважати за ознаку злого положеня економічного, яке полягає на тім, що передовсім в полудневій часті краю дуже великий процент селянства в роздрібних наслідком зросту населеня і поділу ґрунтів господарствах, не находить вже більше конечних условин до життя. Зі зглядом на ті сумні економічні відносини широка верств населеня, які не дозволяють єму осягнути навіть мінімш екзистенції, призвала анкета за конечне, чтобы публичні власти примінити до сего иньші способи, що зарадили би економічній нужді селянства. Потім нараджувала ся анкета над тим, що належить зробити, чтобы відповісти повисшій цілі. Найперше обговорювано квестию парцеляції більших земельних комплексів і віддаваня їх селянам. Сю справу обговорювано дуже основно. Однак делегати Виділу краєвого звернули увагу на трудність розвязаня сеї справи з причини недостачи грошевих средств, бо фінансове положенє краю не є дуже добре. Анкета згодила ся вкінці на то, що сю квестию мусить порішити ся, і висказала бажанє, чтобы правительство в порозуміню з краєвим Виділом поробило відповідні кроки. В звязи з попередною квестию раджено також над сировою поділу, зглядом винаймуня громадских пасовиск. Делегати краєвого Виділу представили дотеперішній стан роботи в тім напрямку, що давнійше ухвалив краєвий сойм. Ан-

кета висказала односторонно бажанє, чтобы ся акція в можливо найкоротшій часі довела до як найліпших вислідів.

Найблизше засіданє анкети відбуде ся дня 23. с. м.

— **Вандрівка рублів.** «Gazeta Narodowa» довідує ся, що петербурскє «Благотворительное общество» піднесло субвенцію галицьким «аґентам» з 20.000 на 120.000 рублів річно.

— **3 Оттині пишуть нам:** Як у нас все мусить служити жидови, сьвідчить слїдуючий факт. Від непамятних часів стояла в нашім місточку роґачка за містом, так що їдучи на дворець залізницї, треба було оплачувати мито краєве. Але коли настав новий арендар тогож мита, перенесено роґачку о пів кілометра близше в саме майже місто і через се так місточко Оттинія як і 12 иньших сїл відтяти суть від почти, телеграфу, антики, лікаря, кошар жандармерії і сторожи скарбової, бо всі ті уряди суть теєр положені за роґачкою! — Але чтобы другій часті не зробити кривди, постарав ся жид, що відділено єму мостове від мита краєвого, і поставив по другій стороні другу роґачку. Безперечно, що жид буде мати більше доходу, але ніхто не питає, що через таке зарядженє мешканці 12 окличних сїл і самого місточка, коли хочуть доїхати до лікаря, або антики, або на почту, — мусять платити по 40 сотяків. Як порахуємо переєчно по 10-0 мешканців в кожнім з тих сїл, — хоч є такі як Гостів, Торговиця, Голосків і Оттинія, що мають 2000-3000 людности, — вийде, що 12.000 людности відтято від всіх згаданих урядів лиш для того, аби один жид мав більше доходу. До каси краєвої вплинула певно може яка десята часть з того. І се сталоє тоді, коли парламент вже ухвалив знесенє мит державних. Чи ж не живемо ми в Галичині? Ой, бо ж і голять нас, голять! — без бритви і без мила.

— **Проект унормованя платні для народних учителів у Львові** опрацювало вже бюро шкільне міста Львова. На нарадах під проводом радника Стрільбицького обговорено основно сю квестию. Унормованє то визначає учителям шкіль народних платню державних урядників XI рангі, а учителям шкіль виділових та директорам платню X рангі. В ранзі XI розріжняє проект три категорії платні: 800+180, — 900+180, — 1000+180; в ранзі X були би учителі шкіль виділових з платнею 1100+240, директори шкіль народних з платнею 1200+240+100, і директори шкіль виділових з платнею 1300+240+200. Тимчасові учителі мають одержати платню в висоті 500+100 зр. Віймово теєр всі учителі шкіль народних з платнею 800+100 мають одержати 900+180, учителі з платнею 900+180 мають одержати 1000+180 зр., а учителі шкіль виділових і директори після нового проекту. Крім сего могли би учителі і директори всіх тих шкіль посувати ся що пять літ з низшої рангі до висшої. Проект сей був вже предметом нарад магістрату, однакож віддано єго ще обрахунковій палаті міській, що має обчислити суму потрібну на се унормованє платні. Відтак перейде проект сей ще під обради сенції кілької Ради міської, а в кінці увийде до Сойму.

— **3 львівської політехніки.** Дотеперішні відносини на політехніці мають ще сего тижня змінити ся. Сенат, в виду коректного поведженя молодіжи знесе в найблизшій часі завіщенє викладів.

— **За приміром панів дефравдантів.** Любачівський суд звернув ся телеграфічно до краківської поліції з донесенєм, що Йосиф Козій, громадський писар в Олешцях, допустив ся цілого ряду дрібних дефравдацій та обмацьств і утік в напрямі Гамбурґа. Козій числить 25 літ, є низького зросту, кремезної будови тіла, має чорне, кучеряве волосє і є кривий на одну ногу.

— **Топографія Риму.** Археолоґи займають ся теєр дослідями над камінними плитами, які поміщено при великих сходах, що провадять до капітолінського музею. На сих плитах полишилиє слїди рисованого графітом плану старинного Риму. Плити найдено за сьвятинєю Антонія і Фавстини. Є се лишє дрібні округлики величезного плану, який віднайдено при буреню старинних мурів. Археолоґи надармо старали ся доси поскладати части плиток в одну цілість. Теєр довели сю працю до того, що близько 300 куснів творить цілість. Видно на тім пляні розположенє деяких частий міста. Дуже точно означені там розміри домів, сьвятинь, амфітеатрів і т. и. На кількох куснях є написи; на однім пр. видїють вириті слова: «Magnus Ludus». Дальші дослїди, ведені в тім напрямку, принесуть археолоґам богаті добичи що-до топографії старинного Риму.

— **Обжалований міністер.** Лівиця даньского сойму має обжалувати бувшого міністра Скавенія о зраду стану. Скавеній мав виявити тайні комунікати міністра фінансів о продажи західно-індійских островів і унеможливити сим способом їх продажу.

— **Утеча султанської доньки.** З Ідліц-Кіюску утікла одна із султанових дочок Гадедче, уведена турецьким поетом Нід'яром. Разом з закоханною парою утікла подруга Гадедчи, донька

Османа паши, героя з під Плевни — Рїца. Романтична трійка зникла з Цареграду, лишаючи султана в глибокім смутку. Бо в послїдних часах надто часто єго найблизші повірники, порадники та свояки опускають єго, шукаючи свобіднійшого життя в «поганьских краях» цивілізованої Європи.

— **Дрібні вісти.** З Амстердаму наспїла вість, що чотирох офіцірів парохода «Генерал Пель» взяли Папуаси на Новій Гвінеї до неволі і в страшний спосіб їх убили. — Вибір посла до державної ради з міста Станиславова відбуде ся дня 1 мая с. р. — В Ворохті відкрито богаті заклади камінного угля.

З нашого альбому.

ДЕКАДЕНТАМ.

Чоловік — се великий інструмент!
Сьмієш ся? Дам зараз аґумент.
От, хоть би у цитрі: там струнів
без ліку, мов в люцькім серденьку.
Послухай: боян одну трунув...
як звучно звениг, як піжненько.
До неї шукає він другу,
ще красшу, милїйшу для уха...
Чи радієть, чи смуток, чи тугу
они вигривають, все слуха'
їх радо, бо так гармонійно
звенять вони — згідно, спокійно.

Але най неук заграє
і най грає, що ся влізе,
хоть як хоче, най хапає —
все воно по ухах ріже!
Щож доперва, як припадком
який пестник добре ся
та в кутку там десь украдко
шарпуть струни забере ся?
Або як зі злости — трути
цілим вдарить інструментом,
який незвук дасть ся чути,
діссонанс який? — memento!

Л. Л.

Телеграми.

Триєст, 19. марця. Шлюб архикнягині Стефанії відбуде ся, як запевнюють, або 22, або 24. с. м. Гр. Льоняй прибуде на певно 22. с. м. до Мірамаре. Весільні гості починають вже зїздити ся. Між иньшими прибув гр. Франц Естергази з женою і замешкав в готелі de la Ville в Триєсті. Вчєра приймала гостей архикнягиня Стефанія на сніданю.

Нині виїхав з Мірамаре до Гориції, до гр. Льоняя, охмістр архикнягині гр. Холоневський.

Прага, 19. марця. В деяких чєских округах копальняних станули нині до праці всі робітники. В иньших положенє незмінєне.

Льондон, 19. марця. Бюро Райтера доносить з Блємфонтен (з 18. с. м.), що 800 Боєрів з Оранії піддало ся генералови Полєзарєви.

Бруксєля, 19. марця. З Преторії доносять, що ген. Жуберт прибув до нової ораньської столиці, Кронштаду, чтобы доглядати фортифікаційних робіт.

Бруксєля, 19. марця. З Преторії доносять, що 25.000 Боєрів зберав ся в Кронштаді, чтобы повздержати Робєртєа в дальшій поході. Боєри збурили самі залізничий шлях, що веде до Кронштаду.

„65 кр.“ пів кіля незрівнаної доброти кави ароматичної, рівночїї ся найліпшим родам, до набутя лишєнь в торговлі

ЛЕОНАРДА СОЛЄЦКОГО

у Львові, ул. Баторія ч. 2. 9—30

5 kg. мішочки franco до кожної стації почтової.

Помимо що вовна і розгар подорожєжі о 30% — продає ковдри і матраци по давних низьких цінах лишє спеціальва робітня і маґазин постєли 25—30

ЙОСИФ ШУСТЕР

Львів, Копєрника ч. 5.

Цїнники даром.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
	6:10	з Чернівців (Іцкан, Галац), Станиславова		6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава		
	6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		6:15	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний		
	7:10	з Зимної-води		2:08	6:30	дв. Підзамче	
	7:40	з Янова		2:45	6:30	до Іцкан (Галац, Ясс, Букарешту) Сучави	
	7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:30	8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
	7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)		
	8:05	на дв. головний		9:25	до Янова		
1:30	8:15	з Сокаля, Рави рускої		9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.		
	9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:53	дв. гол.		
1:50	11:15	з Ярослава і Любачова		10:10	до Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова		
	11:55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова		12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.		
	1:01	з Янова			тільки в неділі і свята		
	1:40	ві Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки		2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня		
		від 7. вер. до 15. пад. включно			включно в неділі і свята		
2:20	5:15	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Підз.		9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)		
2:35	5:40	на дв. голов.		2:55	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ряшів		
	5:55	з Сокаля, Белзця і Любачова		3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.		
				3:15	до Янова від 1. мал. до 30. вересня вкл.		
				3:20	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.		
				3:26	до Брухович		
				5:25	до Ярослава		
Ніч				Ніч			
8:45	6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова		5:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави		
	6:20	з Іцкан, Сучави		6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.		
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30.		6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.		
		вересня щоденно, а від 1. червня до		7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша		
		15. вересня тільки в неділі і свята		7:10	до Сокаля і Рави рускої		
	7:58	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16.		7:20	до Тернополя дворець головний		
	8:15	серпня до 10. вересня вкл. щоденно		7:42	дворець Підзамче		
				7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900		
	8:14	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		8:35	> > > 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.		
	9:21	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.		9:10	> > > 1. чер. до 30. жов. вкл. і св.		
	9:55	з Кракова (Відня, Берлина), Сянока, Пешту		2:36	10:40	до Іцкан (Ясс, Галац), Сучави	
12:30	10:10	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави		10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока		
	10:08	з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Підз.		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. голов.		
	10:25	на дв. голов.		11:32	дв. Підз.		
	10:30	з Лавочного (Пешту) Хирова		4:10	до Кракова (Відня, Берлина)		
	12:10	ві Скольного, Калуша		4:10	до Брухович від 7. мая до 10. вер.		
	3:05	з Підволочиск на дворець Підзамче					
	3:30	на дворець головний					
2:16	6:00	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока					

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський рівнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красицьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Я Анна Чільяг

з моїм 180 сантм. довгим, густим великанським волосем «Льорелля» одержала тій по 14-місячнім ужитю помади винайденої мною. Помаду сю узнали усі найславнійші поваги, яко одиноке средство проти випаданю волося, як також для скріпленя поросту цибульок; у мушин скріплює повний та буйний поріст борода і надає волосям в коротці природній полиск та густість і хоронить заразом перед передвчасним сивінем волося до найпізнійшої старости.

Ціна одного слоїка 1 зр., 2 зр., 3 зр. і 5 зр.

Висилає поштою що дня за попередним присланем належитости або за посліплатою просто з фабрики.

Anna Csillag,
Wien I, Seilergasse Nr. 5.

3-20

Важне для рільників!

САМОЧИННІ

приряди до підливаня

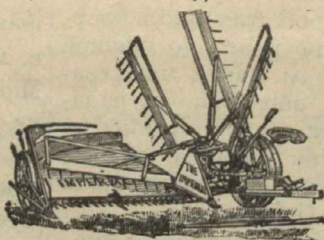
в цілі

знищення дикого ріпаку

і дикої гірчиці,

возячі на більші площі,

а носячі для менших ужитків.

косярки

до трави, конюшини і збіж.

Розтрясачі кінні до сіна. **Грабярки** кінні до сіна.

Найліпшою сіваркою

рядовою в Ph. Mayfarth & Co.'s

„AGRICOLA“

(система пересуваня коліс)

до всіляких насін і різнородної величини висіву без зміни коліс; на ґрунта гірські і рівнини, дуже легко ходячі, незмірно тревалі, дуже дешеві.

Уможливають дуже велику ошадність в праці часі і грошак.

Ручні праси до сіна і соломи, лускачі до кукурудзи, керати, молотярні, млинки до чищення збіжя, триери, плуги, вальці, борони вирабляє і достарчує яко спеціальність з порученем, в найновішій, вибірній за найліпшу узнаній конструкції

PH. MAUFARTH & Co.

ц. к. уприв. фабрика машин рільн. особливеша фабрика прас до вина і машин до овочів. у Відни, II. Taborstrasse Nr. 71.

Відзначена 400 золотими, срібними і бронзовими медалями.

Обширні каталоги і численні письма з узнанем — даром.

2-8

Заступці і відпродавці пожадані.

Важне для всіх!

На- **КАЛЬОШІ** найгірше правляє **знищені**

як також **мужеску, дамску і діточу обуву.**

Чоботи для духовенства по як найприступнійших цінах.

З провінцій вистане старий оказ на міру.

ЛЕВ НОВОСАД, Львів, ул. Крута 7.

Видає і відповідає за редакцію Стефан Кульчицкий.

ПЛАШІВСКА парова фабрика дахівок і цегол

Стоваришене зареєстр. з ограниченою порукою, **Бюро в Кракові, ул. св. Гертруди ч. 8** поручає:

дахівки подвійні вальцьовані — системи вінербергської — барви червоної або чорної; рурки дренові різної величини.

Доставу дахівок обіймає для вигоди П. Т. разом з критем.

Цінники і прібки висилає даром.

Упрашає о численні замовленя

3-20

Заряд.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕРЪ“

стоваришене з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім „Просьвіти“).

уділяє позички за оплатою 5 1/2 % і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місці, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Сьвященники, не посідаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити ще полісу житеву; обезпечитись можна через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згадане Товариство приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%.

Уділ членський виносить 50 кор., списове 2 кор. Членом бути і позичку дістати може тільки член 4-й обезпечений в «Дністеръ».

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Дністеръ».

З друкарні В. А. Шийковського.